

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

студент гр. АМ-71 Яловець А. М.

Можна зазначити що протягом останніх трьох років підприємства в Україні переходять до нового механізму функціонування, в якому дещо залишається від попереднього етапу, дечому приділяється більше уваги, дещо взагалі тільки створюється, наприклад, нові умови, явища, відносини і т.д. Отже проходить переломний етап, витіснення старих методів управління та структур управління більш досконалими і сучасними, які можуть сприяти розвитку та зміцненню підприємства.

За таких умов одним з ефективних підходів є стратегічне управління підприємством. Стратегічне управління являє собою процес, за допомогою якого менеджери здійснюють довгострокове керівництво організацією, визначають специфічні цілі діяльності, розроблюють стратегії для досягнення цих цілей, враховуючи всі найсуттєвіші зовнішні та внутрішні умови, а також забезпечують виконання розроблених відповідних планів, які постійно розвиваються і змінюються.

Стратегічне управління охоплює все підприємство і потребує значних витрат ресурсів, в тому числі і часу. Для розробки ефективної стратегії потрібна досить повна інформація про зовнішнє бізнес-середовище. Це дозволить знизити ступінь невизначеності та оцінити потенційні ризики майбутньої діяльності. Головною відмінністю стратегічного управління від тактичного є важливість та масштабність негативних наслідків, до яких може призвести невдале стратегічне управління.

Базисом стратегічного управління є стратегія розвитку промислового виробництва, спрямована на довгострокову перспективу, яка дозволяє підприємству за набагато коротший проміжок часу адаптуватись до реалії ситуації на ринку, а також своєчасно реагувати на зміни внутрішнього і зовнішнього середовища. Отже однією з основних задач і умов забезпечення ефективного промислового виробництва є провадження на підприємстві стратегічного управління.

Слід зазначити, що стратегічне управління базується на вивченні відносин, які можна охарактеризувати за допомогою системи «середовище – організація».

Більшість серед існуючих сьогодні концепцій управління розглядає організацію як відкриту систему, котра постійно взаємодіє з окремими елементами зовнішнього середовища: іншими організаціями, банками, організаціями, що належать до соціально-політичних та економічних інституцій держави, місцевих органів тощо і дає змогу організаціям підтримувати більш-менш стійке становище, виживати в умовах, що постійно змінюються.

Концепція стратегічного управління лежить в основі стратегічного мислення і знаходить вираз у наступних характерних рисах її застосування:

- базується на певному поєднанні теорії: системному, ситуаційному та цільовому підходах до діяльності підприємства;
- орієнтує на вивчення умов, в яких функціонує підприємство;
- концентрує увагу на необхідності збору та застосування баз стратегічної інформації;
- дозволяє прогнозувати наслідки рішень, що приймаються, впливаючи на ситуацію шляхом відповідного розподілу ресурсів;
- передбачає застосування певних інструментів та методів розвитку підприємств (цілей, “дерева-цілей”, стратегій, стратегічного набору, стратегічних планів тощо)

На прикладі сучасних фірм та підприємств, можна сказати, що переважна більшість використовують систему стратегічного планування, яка лежить в основі концепцій маркетингу, тобто основна мета маркетингу конкретної організації - забезпечення максимальної рентабельності її функціонування, що може бути досягнуто лише в разі відповідності продукції фірми ринковим вимогам.

Досліджуючи стратегічне управління розвитком підприємства, видно, що воно спрямоване на створення конкурентних переваг фірми і утвердження ефективної стратегічної позиції, що забезпечить майбутню життєздатність підприємства в мінливих умовах. Вибір стратегії в стратегічному управлінні пов'язаний з ключовими факторами, до яких відносяться сильні сторони галузі і підприємства, мета, місія, інтереси вищого керівництва, кваліфікація працівників.

Щодо практичної реалізації функцій стратегічного управління, то вони здійснюються за допомогою системи методів стратегічного управління. Привести в дію організовану систему, для одержання потрібного результату, можна завдяки впливу на неї керуючого органу чи особи (інструменти погодженого впливу, які ще називають методами стратегічного управління). Головні стратегічні цілі для підприємства – це завоювання нових сегментів ринку, збільшення його частки, збільшення рентабельності, продуктивності, матеріалоемності, освоєння нової продукції тощо.

Своєчасний та динамічний процес стратегічного управління підприємства є тим дахом, під яким підприємство може впевнено рухатись до поставленої мети, незважаючи на несприятливі впливи навколишнього середовища.

Науковий керівник: доц. Древаль О. Ю.